

Mathieu A.W. DRIESSEN (Hasselt, 7/11/1920-Genk, 18/6/2002), zoon van een Vlaamse vader en een Siciliaanse moeder, studeerde aan de Sint-Lucasinstituten van Luik en Brussel (1937-1942), was lid van het A.K.V.S.(Algemeen Katholiek Vlaams Studenten-Verbond) en van het A.V.N.J 1952 met Monda de Munck, romanschrijfster, heeft 8 kinderen en 25 kleinkinderen. Hij studeerde aan de Technische Hogeschool in Aachen (Duitsland). In 1969 en 1970 studeerde hij er sociologie en sociografie bij prof. Leo Baumanns. Hij leidde tussen 1952 en 1992 een architectenbureau, eerst in As, daarna in Kuringen (Hasselt). Hij was o.m. architect van het Sint-

Ursulaziekenhuis in Herk-de-stad, van rusthuis met bejaardenflats in Scholen, van de Technische scholen en het College in Herk-de-stad, van de Kloosterkerk en de scholen van de zusters Ursulinen in Sint-Truiden en van andere gebouwen en privéhuizen
Hij stichtte de 'Gezinsconsultatiebureaus' in Limburg en de 'Vlaamse Valkeniers'. Hij was voorzitter van de Bedevaartbeweging in Limburg en lid van de raad van bestuur van de IJzerbedevaarten tot 1992. Daarna ging zijn bijzondere aandacht en inzet naar de Volkskunde. Hij was lid van de raad van beheer van de Federatie voor Volkskunde voor Vlaanderen en was actief in 'zijn' Limburgs Volkskundig Genootschap. Hij verrichtte veel studiewerk rond uiteenlopende onderwerpen zoals molens, metselaarstekens, zwerfstenen, openluchttheaters, vergeten vrouwen in Vlaanderen, het ossenboek enz.

Een kleine opsomming van publicaties van zijn hand:

1957. Kruis en Liefde: enige bijdragen onder de titel "Huis en Haard".
1963. Belang van Limburg; Over Kerkebouw.
1970. Stichting Sint Aldegondiskring, zie Limburg nr 6 blz 301
1973. Limb. afl. 4 pag.173-179. Een romaans doopfont te As.
Vlaanderen: De integratie van de Kunsten in de moderne architectuur. Samen met E.H.Kan A. Smeets.
Cat. Oude ambachten uit de 19de eeuwse bedrijven te Hasselt.
Tentoonstelling 11-23 juni , pag. 36.-Heil prosit!
Heidebloempje nr.1 blz.4 De koperen ketel (naverteld A. Driessen)
Heidebloempje nr. 6 pag.88 A. Driessen " Grootvader vertelt:De duivelstenen".
Molens in de branding + dia's , voordracht te Lanaken voor Gossu.
1974. 27-12-74. Oprichting van de Molenstichting Limburg,-Ons Heem 1974/5/p.172.
zie ook Ons Heem,-Gerits, 1979/3/108.
1975. De Schansen van Niel en As,-Heidebloemke 1975, jrg.34, nr. 2,p.66+67, met foto's.
Gossu-tijdingen. Nr 12 en Nr 5, sept.okt. 1975, Molens van de Bosbeek. p.51-58.
Industriële Archeologie- Molenmotor te Lommel.
Geschiedenis van Aldeneik: De meulen van Audendyck. p.100.
Falconidae- orgaan van VL. Valkeniers 1 en 2de jrg.-Roofvogels of mensenvrienden.
Cat. Oude Ambachten: tentoonstelling 1974, Wijnflessen uit de 17de eeuw. (Raffaisenkas, Hasselt).
Vlaamse Stam: Dagboek uit een vervlogen tijd. jrg.11,nr.3en 4, maart, april, 1975, p.205-224....
Gidsen Neeroeteren,-Het molenpad van de Bosbeek, p.1-6
Romaans Doopvont in As-
1976. Genk in het archief van Huy. Heidebloemke jrg.35, p.20-22.
Molenarchitectuur en Landschap in Limburg,-1975/5/p.189-194.
Gebedsvorm: Onze Vader, -1976/6/p.207.
Tijdspeigel.-Molens in Limburg. 16/4/1976.
1977. Bijdrag in het huldenummer aan Mevr. Stéphane de Fraipont-Nagels van Vissersweert in zelfde brochure zie blz. 36-37,
In memoriam Jef Lindmans, Heidebloemke 1977, jrg.34, nr I, p.117-117
Buik-en rodeloop.-Ons Heem, 19-7,p.23.
Jan van Eyck en de scheepsmolen,-Ons Heem 1977/3-4/p.135.
1978. Jacobus de Ghencke, faber, Heidebloemke 1978, jrg.37, nr.1, p. 120.
1979. Het heidenwerpen in het land van Loon. Ons Heem 19-20.
25 jaar geleden- Ons Heem 1980/22-23.
1981. Genckbeers.... Heidebloemke 1981, jrg.40, p. 56.
1982. Bijdrage in ONS HEEM van de 36ste jg.blz. 14-15. Monumentenzorg, een taak voor vele generaties.
Een volkskundig huwelijk,-Ons Heem 1982/2/p.51-52.
Monumentenzorg, een taak voor vele generaties. Ons Heem, 1982/1/p.14-15.
Schansen in de Lage Landen, Ons Heem, 1982/4/p.98-102.
Gouden Bruiloft-Heidebloemke 1982, nr 5,p.189-193.
De Waterscheischans,- Heidebloemke 1982,nr.5,p.247-259 met foto's.

1989. Centre International de recherches Glyptographiques: Mergelbewerkeren en hun tekens pag.173-180.
In eigen beheer: Volkskundige Berichten Nr. 2
Abraham en Saartje toen ze vijftig werden. (25 dec.1989)
1990. Verschillende artikels over de kettingbrieven verschenen in het "Laatste Nieuws"(jan.) en in het "Belang van Limburg" (jan.)
Gerits,-Opschrift Neermolen Neeroeteren: Ons Heem,- 1990/1/p.28.
Medewerking bij het opstellen van de Hanententoonstelling te Burdine en het opmaken van de begeleidende gids voor hanententoonstelling.
1991. Derde nummer van Volkskundige berichten in eigen beheer.
Studie over de Vlaamse Vrouwen voor de Opstanding.
Beroemde Mannen in Limburg De Gouden Sleutel;
Gesch. en Heemkundige kring Elen. 6de Jrg. nr 1, blz. 11-15: Spotnamen voor Limburgse gemeenten.
1992. Vier nummers Volkskundige Berichten in eigen beheer.
1994. Het Land van Ham nr.4 3de trimester 1994: Bijdrage over schansen pag 30-37. na referaat in Ham op 1 oktober 1994.
1996. Verschillende bijdragen in "De gouden Sleutel" uit Elen. zeker in 1996/4.
Dagklapper, ook in de Volkskundige berichten van de F.V.V. van de laatste twee jaren !
1997. Diverse artikels in de Volkskundige Berichten Nr.3.- Boerenkrijg 1998. p.62-65.
1998. De Gouden Sleutel: 1998/1; Jozef, nederige stille timmerman p. 9-12
Zuster Jacqueline Mangers: Kantschool p. 29-30.
Brieven voor de Toekomst, p.35
Volkskundige Berichten 1998/1
1998/2 : Heksenprocessen.
De Grote Ronde nrs. 1998/1-4 weerspreuken
1999. Verschillende bijdragen in de volkskundige berichten van het Limburgs Volkskundig genootschap en in diverse andere Limburgse en Nederlandstalige volkskunde publicaties.
2000. laatste jaargang van het tijdschrift volkskundige berichten van het Limburgs Volkskundig genootschap onder zijn redactie in diverse andere Limburgse en Nederlandstalige volkskunde publicaties.

Mathieu Driessen gaf in eigen beheer verschillende werken uit, waaronder een studie over zonnewijzers en perrons in Limburg. Ook een brochure over het molenpatrimonium in Limburg werd door hem samengesteld. Deze opsomming is verre van volledig maar wil enkel een beeld geven van zijn veelzijdige interesses als volkskundig veldwerker.

In voorbereiding waren en zijn nog talrijke artikels en studies,zoals:

Kapellen in Opglabbeek
Het Ossenboek
Openluchttheaters in Limburg
St Jozef
Dagklapper
.....

Enkele van deze werken zullen zeker worden afgewerkt en gepubliceerd, waaronder "Het Ossenboek" en "Openluchttheaters in Limburg".

Dit schreef Mathieu Driessen bij zijn afscheid als voorzitter van het Limburgs Volkskundig Genootschap in 1999:

De toekomst van Limburg in de Volkskunde.

Het is bedroevend te moeten constateren dat de vieringen van het ontdekken van steenkool in het mijnbekken van Limburg eigenlijk zonder de eerste betrokkenen, de mijnwerkers, de “**steenoveries**”, heeft plaatsgevonden, omdat er ergens afdankingsvergoedingen niet zijn gelijkgeschakeld tussen Oost -en West. De opzij gelegde reservesommen worden langzaam opgesoupeerd door lui die nooit geen bouveau of kolenstof van kortbij hebben gezien! Noch minder de silicone en dodelijke gevolgen er van. Ook missen we een actuele wetenschappelijke geschiedschrijving van de koolmijnperiode die toch een eeuw onze culturele en financiële belangen heeft bevrucht nu dat de laatste levende getuigen zich nog voortslepen!

Het is onrustwekkend dat de befaamde volksstoeten bij gelegenheid van een vijftigjarig huwelijk verdwenen zijn met de modernisering van het gezelschapsleven. Waar vroeger diverse spreekwoordelijke wagens het levensbeeld van het gevierde koppel met humor werd voorgesteld, zal een berichtje in de krant of hoogstens een meiboom nog de aandacht trekken op dit feit dat door de evolutie heden nu schering en inslag is

De geboorte en de dood, de voornaamste data in het mensenleven, worden ook maar heel povertjes gevierd. Waar is de ouievaar gebleven en de wasdraad met kinderkleding? Waar zijn de buurtbezoeken en het grabbelen naar “kinderkakjes” of suikerboontjes voor de kinderen gebleven? Of de doopplechtigheden tijdens de parochiale hoogmis?

Waar treurt de hele gemeenschap nog als burens met het heengaan van een lid van de gemeenschap en wordt de lijkst op stropoppen of stro-kruis, nog gedragen of met de “ wijtewagen of boeren-hooikar” nog vervoerd? Een graf of een strooiweide; that is the question, zodat men nu reeds nood heeft aan een grafzerk om zijn verdriet te verwerken.

De kruidwis, het palmen, het vlaggen, het meien, zijn oude gebruiken die in de agrarische gebieden ooit geloof, vreugde en leven uitdrukten en die of gecommmercialiseerd of vergeten geworden.

Het volkse leven is nu ondergebracht en verloren gegaan in de wetenschappelijke ethnografie waar geleerde geesten en denkers met grafieken en wijze artikels het bestaan willen minimaliseren door ze door moderne ondingen te vervangen en alzo de commercialisering in de hand te werken van dagen zoals moeder-vaderdag, valentijnsdag, patroonheiligen en verjaardagen, liefst los van seculiere vieringen eigen aan seizoenen, kerkelijke feestdagen en levenspatronen.

Laat de buurkinderen, neefjes en nichtjes, weer doopsuiker appreciëren, volwassen worden door communie en vormsel, hun opvoedkundige rol innemen, laat het huwelijk weer naar een volks-gemeenschapsfeest openbloeien, de burenhulp bij ziekte, ongeluk of bij werkloosheid, een aangepaste viering van op - pensioenstelling, huwelijksherdenking, opvang bij dood en weduwschap en bij andere herdenkingsvieringen.

Vaarwel dan Voskuil, Dekkers en co, ze hebben hun waardige kritiek gespuid, waar wij wijze lessen uit trekken, maar laat ons weer het veld intrekken met pen, notaboek, fotoapparaat en bandopnemer, gestimuleerd door het vaste geloof in de waarde van de relictten uit het volk en werkend aan een hernieuwen van gebruiken aangepast aan onze tijd, nu het nog kan.....

We mogen natuurlijk niet blind zijn voor de snelle evolutie van onze leefgemeenschap opgedrongen door de moderne wereldopvattingen, maar moeten streven naar het behoud en de vrijwaring er van.

Zo blijft mijn wens dat het **Limburgs Volkskundig Genootschap** naar zijn opbouwende impuls zal weten in te prenten aan de vernieuwde beweging die aan een ontzaglijke opdracht respons wil geven.

m. driessen, ex.